

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsakega prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in iskanje po opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodniške ulice št. 2. — Naročila se sprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 7. V Ljubljani, 7. aprila 1898.

Letnik XI.

Jednakost.

„Dajte besedam pravi pomen.“ Te besede Leona XIII. so nas dovedle do t-ga, da se na tem mestu kaj pomenimo o besedah, katere je danes prav pogosto slišati povsod, katerih pa vendar ne razume z lepa kedo. Govorili smo že o svobodi. Danes kaj malega o enakosti. Predno pa prienemo, poslušajte malo zgodbičico!

Bilo je ono leto, ko je ljudem skoraj vsa pamet odpovedala, leta 1848. nemreč. Ljudje so bili tedaj kar pijani veselja, da zavlada mej njimi »svoboda, enakost in bratstvo.« Nek mož, ki je imel precejšna grbo na hrbtu, tem manj pa tam zgoraj pod lasmi-pameti, je vpiil na cesti na vse pretege:

„Jednakost in bratstvo.“ Kar ga nekdo lopne po grbi in mu pravi: »No, veš kaj, brata le bodiva. Toda enakost? Ta pa ne sme veljati. Tebi pa že nočem biti jednak.«

Nauk, da so vsi ljudje jednaki, da morajo zato prenehati raz'očki med posameznimi stanovi ter se mora premoženje razdeliti mej vse jednako, ta nauk, pravim, je že pogosto zmešal ljudem glave in jih meša še danes. Posebno v mestih, koder imajo delavci veliko trpeti, pa malo jesti, vriskajo veselja in zadovoljnosti, ako slišijo tak evangelij, a ne pomislijo, da to ni mogoče. Zrel je za norišnico vsakdo, ki trdi in verjame, da se dá to izpeljati. Vsi ljudje niso jednako veliki, debeli, močni, zdravi, trdni, krepki, tako tudi nimajo vsi ljudje enakih darov duha, nimajo jednake razumnosti, jednakega spomina, jednake volje. Zato se pa nikdar in nikoli ne bo moglo zgoditi, da bi bili vsi ljudje jednaki po stanu in premoženju; ta je bolj pripraven za to delo, oni za ono, pridni si pridobi bogastva, zanikarnej pa ostane reven. Razločki v stanu in premoženju ostali bodo še vedno, dokler bo kaj ljudi na svetu.

Ta red obstaja po božji volji, Bog sam ga hoče. Kajti on je dal temu več dušnih in telesnih zmožnosti ko onemu, on te je napravil za gospodarja, a koga družega za hlapca. Se, bo mar drnil veren kristijan mrmrati zoper voljo neskočno modrega Boga? Ako sega v njegove pravice, greši, ker se upre Bogu, ki je edini Gospod. Kedor torej veruje v Boga, ta ne more nikdar trditi, da je mogoča splošna enakost ljudi. In kedor priznava ta lažnjivi nauk, je na najlepšem potu v brezverstvo.

A da si si ne moremo biti jednaki po zmožnostih duha in telesa ter po stanu in premoženju, vendar jednaki smo vsi kot ljudje in kot kristijani. Vsi, stari ali mladi, visokega ali nizkega stanu, bogati ali revni, vsi imamo enako umrljivo telo in jednako neumrljivo dušo; vsi smo vsvarjeni po božji podobi, vsi podvrženi smrti in trohnobi. — Še bolj pomenljiva pa je naša enakost, v kolikor smo kristijani. Tudi zadnji berač in najbolj zaničevani hudodelec imata iste pravice do nebes, ko prvi bogatin in najbolj spoštovani poštenjak. Isti sv. krst ju je sprejel v kraljestvo otrok; božjih in oba se moreta posluževati istih pripomočkov v dosego izveličanja, sv. zakramentov namreč. Ko škof birma, ne gre mimo otrok revnih starišev dalje, ampak jih ravno tako mazili kakor one bogatih. Predspovednikom so vsi jednaki, cesar in kmetovalec, bogatin in revež, vojak in uradnik, poštenjak in ničvrednež, vsi kleče pred duhovnikom, kateri odveze vse z istimi besedami. Še lepše se kaže ta enakost pri sv. obhajilu! Vsi prejemajo jedno in isto Telo Gospodovo. Jezus vabi vse k sebi in razloček more biti le na naši strani, če ga kdo bolj ali manj vredno prejema. Isti Jezus prihaja kot zadnja popotnica k vsem, ki hrepenijo po njem.

Duhovnik ga nese v mokrotne in vlažne kleti, ki so bolj podobne luknjam ko človeškim hivališčem, nese ga v borne podstrešne sobice, koder žive revni ljudje, pozabljeni od vsega sveta, nese ga pa tudi k bogatinu in veljaku v krasna prostorna stanovanja, koder je vse dragoceno in lepo, koder se sučejo krog bolnikove postelje premnogi obiskovalci. Nobenega razločka, pred Bogom smo vsi jednaki! Le kolikor več si kedo sam prizadeva, toliko več tudi velja pri Bogu. In če si nabere še toliko duhovnega bogastva, nikdar ne bo stem škodoval svojemu bližnjemu, kar se pa le prerado zgodi pri posvetnem bogastvu. Ta enakost kaj velja, ker se tiče ravno človekovih najimenitnejših stvari: izveličanja in večnosti.

Zdaj pa še nekaj. Krščanstvo posvečuje razloček med stanovi in premoženjem in ga spremeni v izvor zaslužnja. Bogatin naj rabi svoje bogastvo tako, da mu prinese nebesa, da podpira reveže in siromake. Ubožec naj radovoljno trpi in ima več zaslužnja pri Bogu, ko morebiti oni ki ima vsega dosti. Učenjak in mogočnej morata svojo učenost in moč rabiti tako, da je v prid bližnjemu. S kratka, vsak se more izveličati, da le vestno rabi,

kar in kolikor mu je Bog dal. In Kristus sam je rekel: »Lotje je priti kameli skozi sivankino uho, ko pa bogatinu v nebesa.« Tacega, ki ima malo posvetnih blagrov, veže manj vezi na svet in lotje se združi z Bogom ko pa oni, ki ga tarejo skrbi, kako bi se pomnožil svoje imetje. Kajti, saj nas uči skušnja, da čim več kedo ima, tem več poželi.

Glejte, dragi bravci, to je prava enakost! Vsi smo jednaki kot ljudje in kot kristijani, razločki premoženja in stanov pa obstoje po božji volji in naredbi, ter nam le še prav pomagajo pridobiti si nebesa. Morebiti je že kedo izmej vas godrnjal, ko je videl, da ima ta toliko, on pa nič. Zakaj je tako? Vzroke sem ti že povedal. Pa, premisli le, ko greš zdaj morebiti molit k božjemu grobu, ali ni tvoja duša več vredna ko vse drugo? Koliko je trpel Izveličar, da jo je odrešil! In trpel je za vse ljudi, brez razločka časa, kraja, premoženja, narodnosti, nadarjenosti, trpel in umrl je za vse jednako. Zato pa doni velikonočno jutro vsem vesela aleluja, ker je dovršeno za vse jednako odrešenje. Le če si kedo bolj prizadeva za svoj dušni blagor, mu je ta klic tem velelejši. Da bi bila nam vsem aleluja prav vesela!

Razgled po svetu.

Letošnje leto je res slavnostno leto. Praznovali smo 60letnico papeževga mašništva in 20letnico, odkar nosi Leon XIII. papežev trojino krono, praznovali bomo tudi 50letnico, odkar naš ljubljeni vladar vlada Avstrijo modro in previdno. Letos pa je tudi 50 let, odkar je v Avstriji izbruhnila *revolucija*. Slab spomin to, ker nam tisto nesrečno leto 48 kliče v spomin. Kakor vsaka stvar ima tudi ta dogodek eno dobro in eno slabo stran; revolucija pa Avstriji ni prinesla kdo ve kaj dobička, a slabega dovolj. Začela se je revolucija 13. marca. Mnóžica, našuntana po zlobnih podpihovalcih, je razgrajala preg deželno hišo. Ko ni poziv, naj mirujejo in se razidejo, nič pomagal, ustrelili so vojaki mej ljudstvo. Nekaj jih je obležalo, ne ve se natanko, koliko da jih je bilo, a sodi se, da 15 do 25. Te so skupaj pokopali. Vsako leto hodili so prijatelji revolucije na njih grobove dne 13. marca in se tam navduševali za svobodo, enakost in bratstvo, seveda po svoje. Tudi letos so drle velikanske množice, pred vsem rudečih socialdemokratov, na pokopališče, slaviti »slavno padle.« Tam so proslavljali revolucijo. Tako slepe židovski voditelji krščansko ljudstvo, da se podaje v roke sleparskih rudečkarjev in služi židom. To je cela komedija: židje so povzročili revolucijo, židje jo priporočajo in proslavljajo, a židje edni imajo od nje dobiček. Zdaj pa vprašamo: ali je mogoče, da se kristjan tako spozabi in verjame židom v stvarih, pri katerih se gre za obstoj naše države? Mogoče je, ker je res. A vlada mirno gleda. Kedor hvali revolucijo, sam ni nič boljši, taki ljudje so pa državi nevarni.

21. marca se je začel *državni zbor*. Česar ne bi bili pričakovali, se je zgodilo: v državnem zboru vlada mir. Seveda kako dolgo? Upati je, da za stalno. Kajti nemški liberalci so Wolfa in njegovih tovarišev, ki so v prešnjem državnem zboru razbijali in razgrajali, siti do grla. To so jim povedali očitno in še več drugih so morali ti junaki slišati, dasi niso bile prijetne, in to od svojih prejšnjih tovarišev. Hudo je to, pa kaj se če. Wolf in drugi mirujejo, ker vidijo, da so osamljeni. Šest mož pa vendar ne more napraviti tacega nemira, da bi zaradi njih obstal državni zbor, to jim je jasno, in zato mirujejo. Predno pogledamo, kaj da je vzrok temu miru, povejmo, da je bil izvoljen za predsednika državnega zbora Fuks, vrl katolišk mož, za prvega podpredsednika pa dr. Ferjančič, slovenski državni poslanec. Novi ministerski predsednik grof Thun je na to pripovedoval, kako da misli gospodariti. Govoril je tako, da se iz njegovih besedij ne da prav nič posneti, kaj da prav za prav hoče, nič določnega ni povedal, ampak kar tako megleno je opisoval svojo nalogo. Mož je premeten; mislil si je, če obljubim kaj, moram tudi držati in izpolniti, raji nič ne obljubim. 25 poslancev je na to govorilo o izjavi grofa Thuna, zadovoljnega se ni pokazal nikdo. Tako tudi nenaš drž. posl. dr. Sušteršič, ki je izjavil, da bode slov.-krščanska narodna zveza sicer podpisala vlado, da bode mogel državni zbor redno delovati, a kako se bode obnašala nasproti njej pozneje, tega ne more povedati: če bo vlada nam pravična, bodo jo podpirali, sicer pa ne. Poslanci podali so se sedaj na velikonočne počitnice. Upanja ni mnogo, da bo začel potem

državni zbor delovati res uspešno, mlatil bo brzkone prazno slamo. — Zlaj pa se poglejmo, zakaj da je v državnem zboru precej mirno. Ogrski zidi in liberalci, ki so imeli iz krivične in nam škodljive pogodbe največ dobička, namignili so avstrijskim bratcem, naj se potrudijo, da se obnovi pogodba kolikor mogoče kmalu. Nasi liberalci ubogajo in zato dajo mir. Kaj ne, kako drže te vrste ljudje vkup — za svoj dobiček!

V nemškem državnem zboru se je spolnila cesarjeva želja; poslanci so mu dovolili toliko in toliko milijonov, da napravi več novih vojnih ladij. To prav za prav nam ni nič mar. A to je spak, da so pri nas v Avstriji taki možje, ki hočejo vse urediti po nemškem načinu. Čuje se že, da bodo hoteli imeti kakih 40 do 50 milijonov gl. za nove ladje. Da bi jih šment! Za to se dobi denar, da se kaj napravi, če tudi ni potrebno, a za drugo pa ne. Kaj vse obljubuje vlada! Povišati plače uradnikom, napraviti nove železnice itd., a ne izpolni nič tega, češ, da nima denarja in da bi sicer morala zvišati in pomnožiti davke. Za vojne ladje pa se bo dobil denar in če ne drugače, pa na posodo, ti, davkoplačevalec pa plačuj obresti!

Dopisi.

Gorje, meseca marca. V nedeljo popoldne so nasi Gorjanski sadjerejci imeli lepo priliko slišati, kako naj se sadno drevje sadi, obrezuje in oskrbuje, da bo doseglo svoj namen — rodovitnost. — To vlogo je kaj poljudno rešil Jak. Kunstelj, bivši učenec kmetijske šole na Grmu. Pokazal je v tem govoru prav jasno brezbriznost in zanikernost naših sadjerejcev, ki tako radi malomarno govoré: »Rad jem sadje, rad pijem mošt, da bi pa drevje tako »cerklalo« to pa je že preveč, to naj dela tisti ki ima »cajt!« Tako govorjenje je jako nespametno in kaže, da ima tisti, ki tako govori, ono nebodijetrebno čednost, ki se ji pravi — lenoba! — Saj akušnja uči, da se vsaka reč toliko bolj obnaša, kolikor bolj se pečamo z njo. Ko bi drevje moglo govoriti, bi pač klicalo in zdihovalo: »Pomagajte mi v moji revščini!« Saj je gotovo znana vsakemu ona pripovedka, kako je nekdo rekel svojemu sosedu: »Na tem mestu je pokopan velik zaklad.« Mladi sosed se tisti večer skuplje precej veliko jamo, pa zaklada vendar ni bilo. Stari in izkušeni sosed pa mu da hruševo drevce, naj ga vsadi v skopano jamo. No, čez veliko let je šele spoznal ta zaklad; v hruševi senci je svojim unukom pripovedal ta dogodek. Prijatelj! Poskusi tudi ti tako, in prepričal se boš sam o tem. Drevja, ki ga vsadiš boš vesel ti, in tvoji potomci ga bodo še bolj veseli. Dal Bog, da bi se v tej prekornosti reči obrnilo na bolje. Konečno je g. predsednik se lepo zahvalil v imenu vseh poslušalcev, in izrekel željo, da bi govornik se še večkrat oglasil tudi glede poljedelstva. T.

Iz Dola. Socijalna demokracija do sedaj še ni imela posebnih uspehov v naši akromni, a prijazni dolini — v dolaki župniji. Razun nekoliko njenih jalovih shodov

Na *Francoskem* bodo volitve majnika meseca. Katoličani, prej razprti, so se združili za prihodnjo volilno borbo, in liberalci ter drugi verski nasprotniki se že boje za svojo kožo. Bog bo dal dobri stvari gotovo zmago, kajti Francozi ne delajo samo, ampak tudi molijo. 160 samostanov je obljubilo, da se bode postilo ob vodi in kruhu in tudi premnogo žensk je obljubilo isto za dober izid volitev.

Med *Španjo in Ameriko* utegne vsak čas nastati vojska. Pri otoku Kubi razletela se je namreč velika vojna ladija amerikanskih zveznih držav. Amerikanska vlada je dolžila Spance, da so oni to naredili, in res, kaže vse tako, da so Španci krivi te velike nesreče, pri kateri je izgubilo mnogo ljudij življenje. Amerikanci zahtevajo, naj Spanci povrnejo škodo, a ti se branijo. In tako bomo znabiti kmalu slišali o vojski. Španija je na zelo slabih nogah, povsod ji manjka denarja in vojakov, ker oboje je večinoma pobral upor na Kubi. Druge države evropske se skoraj gotovo ne bodo mešale v to stvar, k večjemu, da pomirijo Spance in Amerikance.

nam je bilo skoro neznano delovanje socijalne demokracije. Verno ljudstvo, čuteč take novodobne »senčne« pridige, je takoj spoznalo zvite soc. demokratov nakane ter jim je takoj pokazalo hrbet. Le malo število je bilo takih, katerim so se zbudile želje po oni nespametni svobodi, ki jo oznanjujejo ti novi — preroki. — A polagoma so tudi oni spoznali svoje zmote, ter krenili zopet na pravo pot. Marljivi in skrbni »Delavec«, zvesti sluga socijalne demokracije, tudi le redko prihaja k nam. Včasih se prikaže tu ali tam, pa je le slabo sprejet: večji del mu pokažejo vrata, ali pa — peč. Zesmo mislili, da bomo imeli mir pred temi — nebodijetrebami; — kar zopet prikolovrati v našo dolino oni — čudak — »Delavec«, noseč v svojih predalih razno, vrstno robo, in med njo tudi članek pod imenom »Turska vojska«, ki je skovan večjidel iz same lazi in sovrašstva do duhovščine. Med drugim pravi: »Pri svetem Štefanu bi radi imeli novo cerkev, ki bode baje veljala 130 000 gl.« A pri nas še o tem nič ne vemo, še sanjalo se ni nobenemu, da bi podirali cerkev svetega Štefana, in novo zidali. Pač pa bi radi postavili novo župno cerkev na Dolu, (kamor spada tudi omenjena podružnica) ker je za sedanje razmere, in vsled vedno množčnega se ljudstva postala stara cerkev očitno pretesna. A poslušajmo, kaj dalje pravi: on tozi in jadikuje, da je v tej župniji (sv. Štefana) komaj 85 hišnih števil in pravi, da je za tako malo številce pač dovolj prostora v stari cerkvi, in svota, ki jo bi znašala stavba nove cerkve, preogromna za tako malo številne farane. No — mi bi mu to radi priznali, ko bi le bila to resnica. A g. dopisnik se je precej »uštel ali zmotil« — kakor mu drago. Dolaka župnija (s sv. Stefanom)

Naše naš RM bil. 31. (da ne budemo zavedeni da ka-
minu zavede — v okolici sv. Lomnice), včasni ni g. di-
plovik dober vedel. Vseeno je samo to, da pravi, da
je bila deputacija 17. maja (od sv. Štefana) da vijeje pr-
govorke, da bi zadržala, deloma zadržala steno in
vse, kar je naš kraljstva vojna — in tako se, da
vseeno tega vedel — vseh delov deputacij) na kralje
sklepnega g. kraljstva, ki se trudi da vseh delov pr-
govorke in vse kralje, — in vseh vseh delov, in
vse in vseh, da je povelje vseh delov, kralje
bilo. In to se vseh delov g. kraljstva, v vseh delov
vseh delov, vseh delov, vseh — vseh delov
vseh. In vseh delov vseh delov; vseh delov vseh delov.

tega sina, in mati nezabujljive hčer, trileto bolj je do-
 nosil duhovniške svetili in opremljati one, ki so mu v
 slobo hroščeni. A oni drgoma očita in predstavlja tako
 gospodni kapeleliu mati, ki ga trileto drigoma, kakor —
 trileto omenjena. — In hroščeni se vedliše ušesne
 gospodni, rekot: »da je ta gospod valir svojim doham,
 se vedliše matika potrdem.« A splošno, in opremljeno
 mital je, da ga je bolj potrdem mati, ki pite tako potle,
 in hroščeni — trileto — in mati mu doham, naj bi se mu
 svoj trileto spemila v glavi, da bi vedel, da bi mati si-
 diati muve drigoma orehav sv. Jakuba na doha, ne ga
 orehav svetega doham v »Turji«. Doleki karani

Listek.

Velikonočni zvonovi

Bilo je v jutro velikega čestitka. Po mizi stali za veselo je stopala čez travnik proti gradu naša šesta otrok. Igrali so se v njem. — Čujta — zvonilo naključno hipoma čestek, ki je bil poravnjen tem bradricam vja-kom. Kakor bi trenil, obstoje val in umrežno svoje de-pire in klobuke ter vrnil in puhnato postavlja krepki-glas zvonca, ki so je ginal in lin črnat črtove. Mladci ali ženi bledela, kajti vedeli so vsi, da zvonci zvon čenar-mlajšit, potem pa odleti — z čestitkami zvonci vrti — v Rim.

«Štadij pa grede vzam' napel?», vpraša mali hait-
laser prav tako ter se napenja v očiščeni svetli-
kastosti in naključno vidi svoje njegovo telo.

«I volente discipline, se l'è agħli uostri, panti-
vni, da vi vut lu nali biddanza.

»In ko se govornik zvon, 'veliki strom jeja in majka
jita in prišle otrok', naše mladike vaji daleč in se
zvonem poredito mesenja, tak, kar tega ne verjame več,
ni pa le ne verjame, kar ste bolj majhni. Vendar pa
ni hotel svojini, našim tovarišem podreti legiti upov,
zato je našim molal, čim je več, da ste podpirajo
jeja v gramoje in mol. Mladost Petera pa je viti,
kakor nima da verjame svojini tovarišem; praviš, jeja,
kakor more pač zvon letati? Nikakor ni se more prav
misliti, kakor da se to spravi. Le kakaj, kotu ko pa da
veliko volote daj, trane se šifraj črni ghetet zvonove,
ko se leče vrteti in Hima. In kakor pravijo, splošno
tistemu, ki jih vidi, veliko želja. Te svoje misli razložimo
tovarišem in kmalu se skleni, postelati zvonov na
šifraj črni.

V glavni Pektrovi so se ustavili drezni meštri in kape-
leže. V tehnikarjih našli so prvi domov in se odšli k
Elihu Reizko, da prve tudi najde, kaj da naslovijo. Visto
meštrici je pustil Peter domov hudo, zato ni mogel
niti. Zbog pa ji hudo povedati, kaj je povedal in
slovi. Kar se priključijo sami na pragu in na
prijemajo v gostino, rekoč:

•Tihon, tihon, Pustilica vpi, ve malo malo budite se

Mati prineša darila na voljo in ga tako vadijo v kuhinjo, koder so sedeli oči pri oltar in molili dušna molitvi. Zakaj ga niso v delavnici, kakor druge dni in zakaj ne župajo in ne obiščejo? In mati — jošajo? Tudi se jih oblika Peter. Mati izbrinja sile in oči, poudarja molajo snila in mu dajo jesti. Tudi iz samostojno je sedel pri svoji okleščici, potum pa se spiknil pri prostih na vrh, da ne izhudi Hecike, ki je bila zeta bistra, kakor so sedli mati. Bil je čisto sam. Izbrinila, s katero si je preprosto dolg čas, je odločila s gostilniški taborstveni volitvi določeno v Hecik in se pravega in le molajo s svojimi volji. Potemle mu je tudi pri srcu in hudo se ga je volila moliti.

Tako mi čista ose in mati mi spala, tacevst jo prebela v skrinji pri postelji obzora Ruske. Hrota vročina je je kraljeva in blode se ji je vado. Taki je sedela blodega odzema in talostnih, objavljenih oti pri postelji. Kako vada bi bila pomagala obzori hrota, pa ni mogla. Ker se je kraljeva njena mati prebela, da bi pomagala Ruski, jela je prav vodo voditi k Bogu. Zato pa obzi je kraljeva pogledala svojega maza, ki je sedel pri postelji, glava podprta v rokami. Kako je tudi on ljubil svojega otroka, tega otroka, katerega mu obzi kraljeva mati izpusti in rok. Tako se se vedigovale maza pri, in katerih se prihajali gluhosti inlihi. Kako se je sedela zeni, segali se njegovi prsti vohat pa sedel, ki se mu prihajale in oti, da jih otroka. Podgornu se je vedigovale, pristopila k mazu, mu pokazala vodo hrota in spetala -ljubli ljube, mati, mati se njegova otroka le.

Veliki gostek se je nagelil k koncu. Zelostrin bošak v ozirah, žalost v srcu, ki je danes gostilnik našel v očiščeni tistih stene barve, žalost in tuje v mali kmetijski hišici, kofler je odšel v tvoj skrajni vseh upanje gostilnik strahom.

Widder je stål smil: Foster gori olant in samstijner
glozal na vester oesto. Eschke der smilisti umrie, taler
je dijgal schrovenik. Mi je post distalt to smil^{te}! Soj se ni
velid, Noj je smit, de tofiker je vester, da je veit na
der taler, de umrie da se na der veit. Dagle se viter, da

pojde k ljubemu Bogu, tako so dejali mati. Dolgo je mislil in gledal proti nebu, katere je polegoma zakrivala s črnim plaščem temna noč. Ko so ga danes oče položili v posteljico, kar so sicer storili mati, izmolil je pobožno svojo večerno molitvico — očetovo srce bilo je nemirno — oklenil se je očeta krog vratu in jim šepetal: »Veste, oče, kaj bom jutri presil, ko bodo prišli zvonovi iz Rima? Naj ljubi Bog se pusti Riziko pri nas.«

Mizar Janex na lahno pobožna dečka po licih. Njegove oči so se porotile. Stopil je k oknu. Iz druge sobe čulo se je kropenje bolnega deteta in pritajeni jok žalostne matere. Polna luna se je prikazala izmed oblakov, njeni žarki so padli na oltar ter jo čudno razsvetlili s belo svetlobo. — Janex je globoko izdihnil; kako dolgo je že pač, kar je bil zadnjič tam v cerkvi? Vero, katere mu je bila nekdanj tako močna, ni mu je napolajevala srce, oh, to tolažilno vero — izgubil jo je, tako ni je moral moč priznati. Lotilo se ga je močno hrepenenje: po sreči onih veselih danj, ko je bil še varem. Ali naj se povrne, kakor izgubljeni sin v hišo očetovo?

Napočilo je jutro velike sobote. Solskem pomladanski dan je pozdravil vaščane. Prej kakor sicer je zapustil Peter posteljico. Tibo se je približal bolni sestrici. »Jaz grem, mati,« je dejal; govoril je tako čudno skrivnostno, kakor bi hotel reči, da namerava nekaj posebnega. Kmalu ga vidimo v družbi druge velike mladine, ki je krepko stopala po križu navzgor, da naj se zamedli zvonov, ki se danes vrnejo iz Rima. Danes bodo gotovo vse videli, kar je nebo jasno ko ribje oko,

in se podi po njem le zdaj pa zdaj kak majhen oblček. Niso se muveličali gledati tja proti jugu, od koder so morali priti zvonovi, kajti tam proti jugu je Rima, kakor je povedal France, ki je že v mestnih solah. Ta mora se vedeti. Nemirno bilo je srce malemu Petru, ki je stal na svojem mestu in nepremično zri v daljavo. Začelo mu je migljati pred očmi, preveč ga je bliščala solčna svetloba. Nepotrpešljiv si je mel trudne oči in znova gledal proti jugu. Kar ga nekaj spreleti, tam — je letel zvon, videl ga je, prav gotovo, bil je daleč, silno daleč, videl se je kot črna pika, in peruti je imel zvon. Radujoč se veselja, tleskne z rokama, zdaj so videli zvon tudi drugi, gotovo, bil je zvon, ravno kar se je skril za majhnim oblačkom.

Kar so ga nosile male noge, je tekel domov. Oče so stali na vrtu. Ves srečen jim zakliče Peter: »Oče, videl sem zvonove, zdaj pa vem, Rizika ne bo umrla.« »Ne verjemete, oče?« nadaljuje živahno, »glejte, glejte, tam leže jajca, katere je zvon stresel!« Veselja ni vedel kaj bi počel, vriskaje je tekal mahh, pisanh, v travi skritih piruhov. Srečni otrok!

Ginjem je tel Janex v hišo. Pri posteljici male Rizike je klečala mati. Držala je ročici svoje hčerke, ki je spala mirno, dihala je vedno bolj vedno, na čelo ji je stopil pot — otrok je bil rešen. Moč se skloni k svoji hčeri, soni in jo vroče poljubi na čelo. Neizmerna sreča ji je sijala iz oči, ni vprašala, kam gre, ko je razveseljena ugledala molitvenik v njegovi roki.

Veselo in veseličastno so zapeli zvonovi od cerkve sem; oglašili so se pri gloriji sv. maše in zazvonjali vaščanom velikonočni pozdrav: Aleluja!

Razgled po Slovenskem.

V konzistoriju, ki je bil dan 24. t. m. v Rimu, je papa potrdil imenovanje knaza in škofa ljubljanskega, prevzidanega g. dr. J. Murio za nadškofa in metropolitana goriskega in mil. gosp. Antona Logiča, posvečenega škofa mariborskega, za nadškofa ljubljanskega.

Bohoriška izpraznitev v ljubljanski škofiji. Zupnija Logatec je podeljena č. g. Josipu Lavriču, župniku v Ambrusu. Za župnijo Sv. Trojice pri Trzinu je prenestovan č. g. Francišek Perpar, župnik v Zagradcu. Premaknjeni so č. gg. kapelani: Karol Čuk iz Kočevja v St. Jernej, Vasilav Vondraček iz St. Jerneja v Dobruče, Josip Eppich iz Dobruče v Kočevja.

Državni poslanec dr. Ivan Šusteršič je odložil svoj državnozborski mandat za kmetški volilni okraj: Ljubljana, Vrhnika, Ljuba, Zatičana, Ribnica in Velike Lašče. V dotični izjavi pravi sam:

Uljudno naznanjam, da sem odložil svoj državnozborski mandat. Že lanske leto hotel sem ta korak storiti, toda glede na opasnost političnega položaja dal sem se pregovoriti. Danes je položaj na Dunaju in doma bistveno ublažen, tako da z mirno vestjo namorem storiti korak, s katerim me silijo razne okoliščine: ome-

jano zdravje, psoobloženost z odvetniškim poslom, rodbinske razmere, pred vsem pa dejstvo, da se bočem v »Gospodarski zvezi« in »Zvezi kranjskih posejilnic«, kojima načelujem, popolnoma posvetiti gospodarski organizaciji slovenskega naroda, zlasti kmetijskega stanu. Tudi sem se pospril, da katoliško-narodna stvar potrebuje pred vsem delavcev v domovini. — To so razlogi, ki so me napotili, da sem naznanil predsedstvu poslanke zbornice odločitev svojega mandata. Čestiti volilci! Opetovano v najstvarnejših okoliščinah izkazati ste mi z rustotnimi volitvami svoje častno zaupanje. Zahvaljujem se Vam za to še jednokrat iskreno. Uverjen sem, da sem Vaše zaupanje utiral le zaradi tega, kar sem dosledno čval katoliško-narodna načela. Prosim Vas, da i v bodoče ohranite svoje častno zaupanje katoliško-narodni stranki in, kar se mene tiče, bočem svojega naslednika v poslanstvu po svojih močeh podpirati pri izvrševanju njegove dolžnosti. Načje gosje bodi: Vse za vero, dom in cesarja! — V Ljubljani, dan 4. aprila 1898.

Dr. Ivan Šusteršič,
odvetnik v Ljubljani.

Ta nepričakovana novica bo iznenadila gotovo vse naše čitatelje in zlasti volilce. Mi iskreno obžalujemo ta korak dr. Susteršičev, ker naš narod in posebej naša stranka izgubi s tem jednega svojih najveljavnejših in najvplivnejših poslancev v državnem zboru. Razlogi pa, katere navaja dr. Susteršič, so pa tudi tako tehtni, da jih mora pač vsakdo uvaževati. Že lani je sklical posl. dr. Susteršič zaupnike svojega volilnega okraja ter jim nasnanil svoj sklep, da odloži mandat. Takrat so ga zaupniki še pregovorili, da se ni odpovedal z ozirom na skrajno težavno razmere v državni zbornici. Ako g. dr. Susteršič nepreklicno ostane pri svojem sklepu, potem nam ne preostane drugega, kakor izreči mu najtoplejšo zahvalo za njegovo požrtvovalno in zaslužno delovanje v državnem zboru! Bog nam daj vrednega mu naslednika!

»Gospodarska zveza« je imela dne 17. marca v ljubljanskem »Katoliškem Domu« svoj ustanovni zbor. Udeležba je bila velika. Svoj pristop je že naznanilo 44 združenj in posojilnic. Na ustanovnem zboru so bile zastopane vse. Štajersko je zastopal notar g. Vršec, Gorisko č. g. Dermastija. V odbor so izvoljeni: Načelnikom: dr. Ivan Susteršič, odvetnik in drž. poslanec v Ljubljani. Odborniki: Azman Janez, dež. poslanec in župnik v Gorjah, Belec Anton, župan v Št. Vidu nad Ljubljano, dr. Brejc Janko, odvet. kandidat v Ljubljani, Dermastija Ivan, kapelan v Solkanu, dr. Janežič Ivan, profesor bogoslovja v Ljubljani, Hauptman Peter, kapelan v Starem Trgu pri Ložu, Hladnik Ivan, vikar v Črnem Vrhu nad Idrijo, Jaklič Francišek, učitelj v Dobropoljah, Kauschegg Karol, posestnik in trgovec v Ljubljani, Knaus Francišek, kapelan v Št. Petru pri Gorici, Tomaž Rožnik, kapelan v Mengšu, Kolar Matija, župnik v Polju, dr. Krek Janez Ev., drž. posl. in prof. bogoslovja, Kromar Ivan, župnik v Šturji, Laharner Francišek, posestnik v Radečah, Lavrenčič Anton, kapelan v Cirknici, Lenger Francišek, posestnik v Zireb, Peharec Stanko, kaplan v Stari Loki, Perko Matija, župan v Št. Petru na Notranjskem, Pliberšek Ivan, načelnik I. del. konsumnega društva v Ljubljani, Povše Francišek, dež. odbornik, drž. in dež. poslanec v Ljubljani, Rojčec Ivan, kurat v Biljah, Rudolf Alojzij, kapelan v Trnovem, Schweitzer Viljem, odvet. kandidat v Ljubljani, Sila Matija, dekan in župnik v Tomaju, Ivan Stele, načelnik konsum. društva v Kašlju, Stanovnik Ivan, posestnik v Horjulu, Šiška Josip, kn.-šk. tajnik v Ljubljani, Šlibar Gregor, župnik v Rudniku, dr. Tuma Henrik, odvetniški kandidat v Gorici, Ursič Anton, posestnik v Št. Vidu pri Vipavi, Veršec Francišek, c. kr. notar v Sevnici, Žičkar Josip, drž. posl. in župnik v Vitanju. Pregledovalca računov sta gg. nadučitelj Jeglič in kn. šk. tajnik Alfonz Levičnik. — Pri slučajnostih je č. g. dr. Krek predlagal kurze za pouk o združnem ustanovljanju in poslovanju. Taki kurzi naj bi se vršili v naših središčih, n. pr. v Ljubljani, Gorici itd. Trajali naj bi po tri dni. Predaval naj bi se združni zakon, pristojbinske določbe in potrebno iz trgovinskega zakona. To je zlasti važno za slovenski jug, da ne potonemo. Dalje je pred-

lagal g. dr. Krek resolucijo, naj bi se izdajale potrebne knjižice in lastno glasilo, v katerem naj bi se med drugim priobčevali mesečni računi zveznih združenj. Končno je govornik za svojo osebo protestoval, da so se go. spodarskem u razvoju stavili pogoji v pravem dogovoru slovenskih političnih strank na Kranjskem. Resoluciji sta bili potem vsprejeti. Govorila sta še gg. Bohinjec in Zupan. G. Dermastija je opisoval važnost gospodarske organizacije zlasti z ozirom na primorske Slovence. Omenjal je goljufije tujih vinskih trgovcev na škodo primorskim vinogradnikom. — Gg. Pliberšek in Lavrenčič sta govorila o potrebi skupnih skladišč.

Nov častni kanonik. Presviti cesar je imenoval preč. gosp. Mihaela Tavčarja, župnika in dekana v Žužemberku, častnim kanonikom.

Nesreča. Dne 24. marca se je ponesrečil hlapec g. Predoviča v Ljubljani; splašili so se konji in padel je pod kolesa ter bil tako poškodovan, da je kmalu nato umrl. — Anton Blazič, hlapec iz Malen pri Logatcu, je s visli padel na pod tako nesrečno, da je nekaj dni nato umrl.

Ponesrečil se je posestnik Janez Peterka iz Sela, občine Moravče 14. marca, ker je padel raz voza in prišel pod kolesa, ki so mu strla glavo tako, da je bil takoj mrtev.

Ustrelil se je dne 26. marca zvečer v ljubljanski domobranski vojašnici vojak 15. stotnije, Franc Skof, doma iz St. Jerneja pri Novem Mestu. Malo poprej je došel nekoliko vinjen v vojašnico, vsled česar mu je četovodja naložil takoj neko kazen. Po prestani prvi kazni si je nesrečnik končal življenje.

Iz Sore se nam piše: Praznik Marijinega oznanenja je bil za sorške farane vesel, krasen dan. Ta dan se je namreč ustanovila po prizadevanju našega za vse dobro vnetega gospoda župnika Franca Hirscheta pri nas Marijina družba. Res prav ginljivo je bilo gledati, s kako vnemo in s kakšnim zanimanjem je lepo število 55 mladeničev in 120 deklic vsprejelo družbino znamenje svetinje Matere Božje; mnogim navzočim porosile so solze oči od veselja, ko so gledali krasni prizor, kako se krepki mladeniči in čvrsta dekleta podajajo z brezmejnimi zaupanjem v varstvo preblazene Device Marije. Počastil je to slovesnost tudi gospod kanonik in dekan Flis in s svojim krasnim govorom vzpodbudil mladeniče in deklice k stanovitnosti! Bog blagoslovi!

Iz Mozirja na Štajerskem se nam piše: V Gornjegrajski okolici Luče in Ljubno ustanovili so kmetje lastno zavarovalnico zoper požar. To društvo bo ob enem tudi posojilnica. Rojaki, posnemajte jih in postavite se tudi v gospodarskem oziru na lastne noge!

Iz Preške: Zapustil nas je občespoštovan in priljubljeni gospod kapelan in župni upravitelj Janez Meršolj; težko smo se ločili od njega, ker njegovo delovanje v dušnem pastirstvu je bilo res vzgledno; bil je skrben za splošno izomiko in povadigo gmotnega blagor kmetov in faranov, zlasti pa je bil velik prijatelj in po-

žrtvovalen katehet šolski mladini. — Bog mu povrni njegov trud in njegov blagoslov naj ga spremlja povsod! —

Iz Plištajna na Štajerskem se nam piše: Pretečeni mesec je bila pri nas velika slovesnost: blagoslovila se je krasna nova kapelica presvete Družine ob veliki navzočnosti duhovščine in ljudstva. — 2. marca ob pol 8. uri zjutraj je bil potres, a ne močan.

Pameten nasvêt S Štajerskega nam piše naročnik „Domoljubov“: V „Domovini“ sem bral pred par tedni, kako bi se dalo pomagati revnim Slovencem, da bi zastonj dobivali knjige „Družbe sv. Mohorja“; tako namreč, da bi vsak ud na leto 1 kr. v ta namen daroval. Na ta način bi se okolu 700 revnim Slovencem omogočilo branje dobrih knjig. Isti namen bi se po mojih mislih — zlasti glede dobrih časnikov — dosegel tudi tako-le: osnujejo naj se društva, ki zbirajo v že prečitane časnike, in ti se potem razpošiljajo v kraje,

kjer se še malo čita in je ljudstvo ubožno. Zlasti bralna društva bi v tem oziru lahko mnogo storila; našlo bi se gotovo tudi nekaj poživljevalnih src, ki bi darovala nekaj vinarjev za pošto. Posebno je to danes važno, ko socialna demokracija brezplačno razširja med ljudstvo časopise in knjižurice v največjo škodo njegovo. Ta škoda pa se dá popraviti jedino le s tistim orožjem, z dobrimi časopisi. Ta nasvêt vsem dobrim in praviim domoljubom v premislek!

Ponočevanje. Daé 17. marca gredó težaki iz vinograda po cesti proti svojemu domu v Dolenjo Vas pri Brezicah. Med potjo pridejo do ponočnjakov, ki jih napadejo od vseh strani in neusmiljeno pretepajo; jeden je imel celo na palici nasajen vinjek. Težaki se branijo in jeden izmed njih udari z motiko po tistem z vinjekom in ga pobije na tla. Živi še, a govoriti ne more nič. Pametni ljudje gredó po noči spat!

Raznoterosti.

(Koliko stane naše vojaštvo vsako leto?) Avstrija je potrošila od leta 1866. do danes za vojake 3990 milijonov gld. Letos je za vojaštvo namenjenih 104 milijonov gld. Infanterist velja pri nas na leto 221 gld., lovec 226 gld., kavalrist 468 gld., topničar 348 gld., zenist 246 gld., voznik 500 gld.; popračno velja jeden vojak 325 gld. na leto brez orožja. Orožje pa je veljalo pri nas od leta 1866. do 1888. leta 187 milijonov goldinarjev.

(Katoličev na celem svetu) je po najnovejši štetvi 241 milijonov 130 tisoč. Vseh ljudij je na celem svetu 1520 milijonov, 570 tisoč.

(Ciganka kradejo tudi otroke.) Iz Prage se poroča: V Póderzam-ski okolici se potepa že nekaj tednov ciganska družina, in namerava krasti majhne otroke, kar je dokazal dogodek v Oserklee: Žena, kmetovalca Ertla je šla nekoč po opravih od doma. Malega otroka pa je pustila v hiši, ko se povrne, zasliši že od daleč, kako kriči njen ljubljeneec. Ko pride bližje, zagleda pred hišnimi vrati pet cigank, ki so menda nekoga čakale. Nič dobrega pričakujoč, hiti mati v hišo. Komaj je stopila čez hišni prag, ko ji prihitijo nasproti ciganka z njenim otrokom v naročji. Hotela je že uteči. Obupen boj med materjo in ciganko se uname. Toda pred vratmi stoječe ciganke prihitijo svoji družici na pomoč, in vržejo detetovo mater na tla. Že je mislila mati, da je njen otrok izgubljen, ko ji prihitijo na pomoč sosedge, in prezenejo ciganke. —

(Dva napada) sta se nedavno izvršila v železniških vozovih. 1. t. m. je napadel neznan zločinec bogato Anglikanko in jo skušal zadaviti in potem iz voza vreči. K sreči pa je bila žena močnejša; napadovalca so prijeli na bližnji postaji. — V Kijevu na Ruskem pa je ustrelil v prvem razredu z revolverjem obrista Gerasimenko njegov brat. Gerasimenko je šel po svojega sina,

med potom se je spril z bratom in konec prepira je bil — umor.

(Čudna kazen.) V Manitobi (Britanska-Amerika) kaznujejo pijance na poseben način: Ne zapirajo jih namreč v ječo, poojstreno z vođo i kruhom, marveč denejo jim širok in svetel mesingast obroč okoli vratu. Človeku, ki je tako zaznamovan, ne sme nihče niti kapljice pijače dati, sicer ga doleti huda kazen. Strah pred »rmeno cef-o« je tako velik, da sedaj skoro nihče ne pije niti kapljice čez potrebo.

(Strašen samomer.) Na jako grozen način si je vzel življenje v Miskolcu nek 22 etni delavec vsled nesrečne ljubezni. V usta si je utaknil dinamično patróno z vrstico, katero je nesrečnik zažgal. Vrv se je užgala, patróna eksplodirala ter v kosce raztrgala delavca.

(Čuden prizor) se je dogodil nedavno na Zagrebškem državnem kolodvoru. V mesto se je pripeljala neznaná žena s svojo petletno hčerko. Na enkrat stopi pred njo nek kmetško napravljen mož, vzame jej hčerko in zavpije: »To je moj otrok, podaril mi ga je cesar!« Mati vsa prestrašena jame glasno vpiti po pomoči. Velika množica ljudij se zbere okrog matere in otroka in radovedno opazuje čuden prizor. V pravem času pride policijski stražnik in iztrga otroka neznanemu možu — norcu. Bil je Anton Kladič, kmet iz Klobečeca. Bil je že prej enkrat v norišnici.

(Velik zločin) se je prigodil zadnje dni v Livorno. Tu je živel 51letni knjigovodja Kataleni s svojo soprogo in 10letno hčerko. Ko sosedge niso videli nek dan nobenega izmed te družine, začelo jih je skrbeti in obvestili so o tem policijo. Stražniki so s silo odprli sobna vrata in tu se jim je pokazal strašen prizor. V mali sobici so našli na tleh popolnoma razkosano telo žene in otroka. Sumnicili so knjigovodjo, ki je nenadoma izginil. Povod je ljubosumnost. V bližni Florence so dobili

zletelca. Najprej se je hotel nasmegniti, in potem je skočil v nek potok. Potegnili so še živega iz vode in ga pripeljali v bolnico. Uro pozneje je umrl. — Zalestem koncu, ako ni mira v družini.

(Ne nerčujte se iz svetih rečij!) Na Stranica na Štajerskem sta si 16 pr. m. dovolila Nagličev sin in njegov blapec, prodrsko šalo, da sta šla obhajati. Med potjo sta srečala iz vinogradov gredoče kopače, ki so poklekli in glasno molili, misleč da gre duhovnik s sveto popotnico. V neko ruto ogrnjeni »duhovnik« je s svojim klobukom dal blagoslov, a »mežnar« je zvonil z zvoncem. Ker se pa našemljeni »duhovnik« in »mežnar« nista mogla smeja vzdržati in so ljudje tudi kmalu uvideli nedopustno šalo, da si je bilo po noči, je sedaj vsa stvar dobila drugo lice, katero ogleduje sodnik; povedal jima bode, da se ni dobro nerčevati iz svetih stvari.

(Anglikanska državna cerkev.) Stanje anglikanske cerkve je zelo žalostno. Anglikanska duhovščina je jela sama izpovedovati krivoverstvo ter iskati resnico. Mnogo izmed njih, ki so po imenu sicer še anglikanski duhovni, verujejo in oznanjujejo čisto katoliški nauk. Zanimiv dokaz temu je dogodek škofskega shoda v Liverpoolu. Tamošnji angleški škof Dr. Ryle, zagrizen protestant, je mnogim navzočim duhovnom očital, da verujejo enako katoličanom na odpuščenje grehov in posvečevanje mašnikov ter jih imenoval »rimake krivoverce«. Dotični duhovniki so pri teh besedah ustali ter izrekli: da ta nauk oznanjujejo, ker so popolnoma prepričani o njegovem opravičenju. In anglikanski škof? — Moral je k temu tiho mirno molčati. Ušel mu je, kakor poročajo angleški listi, ta le zdihljaj: »Če Bog ne pomore, pričakuje anglikanska cerkev grozna prihodnost.« — Mi pa lahko rečemo: katoliška prihodnost, kakor je bila pred Henrikom VIII. babjekom in krvolehkom lepa katoliška preteklost.

(Ne kelnj!) Nek mož je imel grdo navado, da je pri vsaki priliki preklinjal Boga in sv. zakramente. Nekeč je šel z vozom skozi gozd. Bilo je še po noči. Konja se naenkrat ustavila in močeta dalje vladiti. Mož jame preklinjati in pretepati ubogo žival — toda zastoj, konja se ne premakne. Sedaj se ozre preklinjevalec in zapazi črnega moža poleg voza stati. Mož se prestraši, začne se tresti po celotnem životu, meneč, da je prišel hudobni duh po njega. Bil je vaški dimnikar, ki je preklinjevalca dobro oštel ter mu zatrdil, da ako bo nadaljeval preklinjevanje, bo res prišel pravcati hudob in ga odpeljal v kraj, kjer bo jok in škripanje z zobmi. — Tega nočnega prizora ni mogel preklinjevalec pozabiti; odslej ga ni bilo več slišati preklinjati.

(Po spovedi.) V Šleziji je bila pred več leti ukračenih neki družini 1700 mark. Nedavno pa je prišel domač kapelan k okradeni družini in jo vrnil 900 mark, češ da mu jih je izročil tat. Vred spovedne molčečnosti ni mogel imena povedati.

(Laž.) Kder se jedenkrat zlaže, temu se ne sme verjeti. Zatorej verujejo samo neumnosti židovskim listom, ki ne lažejo samo jedenkrat, ampak skoro vedno.

(Čez 300 let) se bodo baje govorili na sveta samo 3 jeziki: angleški, ruski in kitajski; angleški v severni in južni Ameriki, v Avstraliji, Afriki in na avstralskih otokih, ruski po vsej Evropi in Indiji; kitajskega pa bode govoril ves ostali svet.

(Goto.) Kakor vidim, Josko, ste zelo oslabili vsled starosti. Veste li, katerega leta ste bili rojeni? — Tudi spomin mi je z drugimi močmi vred oslabil, da ne vem natanko rojstnega leta. Mislim, da sem bil rojen pred kakimi sedemdesetimi leti, ko je bila še moja mati živa.

Prihodnja številka „DOMOLUBA“ izide dne 21. aprila 1888 zvečer.

Loterijske srečke.

Dunaj, 2. aprila:	4	36	39	17,	31.
Lina, 26. marca:	33	78,	38	24	41
Tret, 26. marca:	9,	36,	83,	15,	12
Graec, 2. aprila:	11,	49,	59,	13,	83.

Ispraznjena je

služba cerkvenika in organista

v Nevljah pri Kamniku. Nastopi se lahko o sv. Jeriju.

Župni urad v Nevljah.

252 3-1 302 1-1 Fr. Gornik, župnik.

Franc Stupica,

trgovec z železnino in specerijskim blagom

v Ljubljani na Marije Terezije cesti št. 1,
kraven Ančnikovega skladišča za žito,

priporoča svojo veliko zalogo vseh v

železnino spadajočih reči,

kakor mehanje za cerkve, župnišča in hiše, sploh za različne stavbe, dalje kuhinjskega orodja, štedilnih ognjišč (sparherdov) ter bogato pozlačenih nagrobnih križov in različno orodje za kmetovalce.

Raznovrstno mizarско, tesarsko, usnarsko in ključavničarsko orodje, traverze in dobro ohranjen, železniške žice za oboko, vodne sesalke, (pumpo) vlitte kotle po jako nizki ceni.

Najfinjši cement za stavbe in vodnjake, bled (štorje) za obijanje stropov, in strešni klaj (Dachpappe).

280 3 148 6-8

Nadalje različnega in bogato založenega
specerijskega blaga.

100 do 300 gld.

na mesec lahko pošteno zaslužiti sleherni ter povsem brez izgube, ako hoče prodajati pestavne depuščene srečke in drvarna pisma.

Ponudbe na Ludovika Oesterleithner, Budapest VIII, Deutschbazarstr. 4. 459 10-8 96 10-8

Kmetovalcem kateri se hočejo poučiti o moralnem, kar koristi njihovega uspešnemu gospodarstvu, priporočamo knjižico

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal Iv. Belec, župnik.

Cena 20 kr., po pošti 23 kr. Dobiva se v „Katoliški Tiskarni“

Ljudska posojilnica,

v Ljubljani, Gradišče št. 1

Stanje dne 31. marca 1898.

Posojila gld. 702.139 81 Udov 525 z vplačanimi de-
Naloženo pri hranilnicah, leži gld. 2.950 —
bankah, poštini hranilnici Hranilnih vlog " 1.012.522 56
in gotovine gld. 326.509 37

Prometa v 3 mesecih, od 1. januarja do 31. marca 1898. gld. 1.991.212 59.

Obresti za hranilne vloge $4\frac{1}{2}\%$ brez odbitka, rentni davek plača hranilnica iz svojega.

5-2 $4\frac{3}{4}$ klg. kave. 285

poštne prosto proti povzetju, ali
če se denar naprej pošlje, zjam-
čeno najboljše blago.

Afrik. moka, biserni gld. 3 75
Santos, fini " 4 —
Kuba, zelen posebno fini " 4 80
Cejlou, modro zelen p. f. " 6 35
Zlati java, rumen. p. f. " 6 30
Biserna kava, zelo fina " 5 70
Arab. moka, blagodišeč " 7 10

Cenik in carinski tarif zastoj.
Ettlinger & Co., Hamburg.

PRISTEN

Cena zavoja 25 kr. (50 vinarjev)
vsečina 500 gramov.

Kathreiner.
Kathreinerjeva sladna kava
v polnih zrnih.
Kathreinerjeve tovarne za sladno kavo
Dunaj - Monako

V svojo lastno korist naj zahtevajo in
jemljejo kupovalci to take izvirne zavoje.

Vsega ozira vreden

ter domač izdelek je iz kranjskih planinskih rastlin
napravljeni likér 272 4

„Triglav“

J. Klauer-ja v Ljubljani.

Po svoji čistosti in veliki zdravilni moči za želodec je
ta žganjina vsega priporočevanja vredna. Kot krepcalno pi-
jačo naj bi imeli ta likér v vsakem gospodinjstvu.

Na prodaj je v lekarnah gg. G. Piccoli in Ubald
pl. Trnkóczy, kakor tudi večinoma pri vseh prodajalcih
delikates in v specerijah. 99 25-16

V Vodicaх prodaj
lastnica Margareta Nah-
tigal 300 1

hišo št. 80

s kletjo, skednjem, hlevom,
sadnim vrtom in njivo s pet
mernikov posetve.

C. Klemt,

tovarna za polkna,
Brúnov na Češkem

priporoča svoja
izvirna, šestkrat
odlikovana

polkna
in lesena za-
grinjala na
valjcih.

Cenik brezplačno.
Agentje za razprodajanje
pri privatnikih se vsprejemajo.
166 5-5

Zahvala.

293 1-1

Vsem, ki so nam ob izgubi našega ljubljene-
ga sina, oziroma brata

Jožefa

ljubeznjivo izrekli svoje sočutje, vodstvu deželne
kmetijske šole v Grottenhof u in součencem za daro-
vane vence in spremstvo, bivšim sošolcem ljubljan-
ske gimnazije za spremstvo, venci in milo nagrob-
nico, blagorod. g. Perdanu, dež. poslancu in pred-
sedniku trgovinske zbornice, velečast. gosp. župniku
Berlicu, blagorodni obitelji Karol Pollak-ovi, dragim
Viskim občanom in sosedom in vsem, ki so se vkljub
slabemu vremenu vdeležili dolzega sprevoda, izre-
kamo najtoplejšo zahvalo in zagotavljamo, da nam
je bila nepričakovano obilna vdeležba in odkrito-
srčno, vsestransko sočutje, velika uteha o naši za-
losti.

Na Viču pri Ljubljani, dne 2. aprila 1898.

Rodbina Jožef Lavrič-ova.

290 Hiša na prodaj

3-1 z dvema sobama, vežo,
pod hišo dve kleti, svinjak,
skedenj, kozolec, poleg hiše
vodnjak, lep prostori vrt,
njiva za 5 mernikov posevka.
Posedstvo je četrt ure oddaljeno od
farne cerkve. — Prodaj se iz proste
roke. Cena 1400 gld.; $\frac{1}{4}$ cene
precej, drugo po dogovoru. Ja-
nez Brega, p. Krka, Dolenjsko.

S prav dobrim učnim
spricevalom odpušeni

urarski učenec

želi stopiti takoj v delo k
urarskemu mojstru. 298 2-1

Pege

286 10-2 odpravi v 7 dneh popolnoma 195 48-7

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

edino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za
olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvirnih
steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

1898

Mauthner's Samen.

Aussaatzeit: Ende Februar und März.
Sartweite: 10 cm. Abstand der Reihen, 10 cm. in der Reihe.
Bodenbeschaffenheit: Treflocker, recht nahrhaft und nicht frisch gedüngt.

Mauthner-jevih
slovitih
zeliščnih in cvetličnih semen
zaprtih, oblastveno zavarovanih zavojih
s sodnijsko vpisano
varstveno znamko „medved“
se nahajajo
komisijska skladišča
pri največ
veletrgovinah z mešanim blagom v Avstriji.

V vsakem kraju je poverjena komisijska prodaja 80 najbolj zahtevanih vrst zeliščnih in cvetličnih semen le jedni tvrdki, toraj nastavljen le jedna omara. Kjer ni skladišča teh semen, se je obrniti naravnost do tvrdke.

Kot sveža in pristna semena, tvrdke Edmund Mauthner (Budimpešta, Andrassystrasse 23.) veljajo le ona, ki so zaprta v izvirne zavijke z letnico 1898 in na katerih se nahaja, kakor kaže poleg stoječa podoba, slika medveda in ime Mauthner.

Pred ponarejanji se svari.

Čas setve: Koncem februarja in marca.

Prostor za posejatev: 25–30 cm oddaljenost vrst 10 cm v vrsti.

Kakovost zemlje: Globoko orahljana, redilna in ne na novo pognojena.

Najnižje cene! ● Kdor želi kupiti stroje ● Najboljši stroji!

Karolu Kavšeku
v Ljubljani, Dunajska cesta 18.

kjer je vedno na izbiro okoli 200 elamoreznic, mlatilnic, vrtil, mlinov za drobljenje sadja, trijerov, strojev za parjenje in rezanje itd.
Prav tu je dobiti tudi sesalk in jeklenih cevij za vodovode po nizkih cenah.

301 1

Natečaj 293 1–1
za zgradbo nove župne cerkve v
St. Jakobu ob Savi.

Oddala se bodo posamezno sledeča dela: zidarska, tesarska, mizarska, ključarska, steklarska, plesarska, in lončarska. — Ponudniki bodo morali vložiti 10 % varščine do kolavdacije. Ponudbe se sprejemajo do 14. apr. t. l. v župnišču v St. Jakobu ob Savi, kjer so tudi potrebni načrti in proračuni na razpolago.

Stavbeni odbor v St. Jakobu ob Savi.

Posestvo na prodaj.

Svojo kupljeno kmečko hišo, ki stoji blizu mojega novo zidanega posestva na Okroglem pri Kranji, bi rad prodal. Oddal bi kupcu kos sadnega vrta, nekaj gozda, eno njivo, sploh toliko zemlje, da bi se redila krava. Posestvo bo kar najbolje uga-jalo kakemu obrtniku. Pisma prosim pod naslovom:

Tomo Zupan,
v Ljubljani.

291 3–1

Priporočilo.

Vodnjakar Andrej Frantas iz Požunka pri Crkljah je izkopal ob moji novozidani hiši na Okroglem 35 metrov globok vodnjak. Priznati mu moram nenavadnega poguma in ga splošno priporočam.

292 3–1

Tomo Zupan.

Krompir za seme
beli (onejidovec), rumeni in rožnik
se dobi pri Alojziju Kane-u v Ljubljani, Dunajska cesta št. 42. 294 3–1

Učenec Dva krepka dečka

se sprejme v trgovino z mešanim blagom. — Ponudbe naj se pošiljajo uredništvu „Domoljuba“. 295 2–1

nad 14 let stara se sprejmeta takoj v kleparski pouk. Anton Belec, Sent Vid nad Ljubljano. 298 2–2

V zalogi »Kotloške Bu-
kvarne« je izšla in se dobiva
po vseh knjigarnah v četrtem
pomnoženem tisku za slo-
venske gospodinjice in kuharice
prepotrebna knjiga

Slovenska kuharica

ali

navod okusno ku-
hati navadna in
imenitna jedila.

Spisala in 'in na svitlo
dala Magdalena Pleiweis.
— Tej novi izdaji je pridejan
obširen dodatek, katerega
je spisala M. Lavtizar.

Vkljub temu, da je vse-
bina knjige vsled dodatka zda-
tno obširnejša, kakor v prejšnjih
izdajah. knjiga obsega v novi
izdaji 398 strani, ostala je
cena stara, namreč za ne-
vezano 1 gld. 50 kr., za
vezano v platno pa
1'80 gld.; po pošti poslana
10 kr. več.

**Služba
organista in
cerkvnika**
je oddati v Dolu
(Lustthal). 284 2-2

Pserhoferjeva „lekarna pri zlatem državnem jabolku“ na Dunaju, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice

staroznano, lahne odvajajoče in od mnogih zdravnikov priporočeno domače zdravilno sred-
stvo. — Te kroglice so iste, ki so vže več desetletij pri občinstvu dobro znane pod imenom
J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice, in se edino pristne izdelujejo le v lekarni
pri „zlatem državnem jabolku“ na Dunaju I., Singerstrasse 15.

Cena tem kroglicam: 1 škatlica 15 kroglic 31 kr., 1 zavoje 6 škatlicami gld. 1-5.
Ako se svota vnaprej pošlje, velja s poštnine prosto pošiljati vred: 1 zavitek kroglic
gld. 1-25, 2 zavitka gld. 2-30, 3 zavitki gld. 3-35, 4 zavitki gld. 4-40, 5 zavitkov gld. 5-20,
10 zavitkov gld. 9-20. (Manj kot jeden zavitek se ne more razpošiljati.)

Prosi se, izrecno zahtevati „J. Pserhoferjeve odvajalne kroglice“
ter naj se pazi, da ima vsaka škatlica na pokrovu ručično tiskano ime J. Pserhofer, kakoršno
je tudi na navedilu za uporabo.

Balzam za ozeblno J. Pser-
hoferjev
1 lonček 40 kr., s poštnine prosto pošilja-
tijo 65 kr.

J. Pser-
hoferjev **trpotčev sok**, razalizujoč, stekl. 50 kr.

J. Pser-
hoferjev **balzam za gušo** stekl. 40 kr.
s poštnine prosto pošiljati vred 65 kr.

Stollovi kola-preparati
izvrstno krepujoči želodec in živce. Liter
kola-vina ali izlečka 3 gld., pol litra 1 gld.
60 kr., četrt litra 85 kr.

J. Pser-
hoferjeva **grenka tinktura za
želodec** (preježivljenjska esenca ime-
novana). Lehkotno odvaja-

Razum tukaj omenjenih izdelkov ima ševse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in ino-
zemске farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje
točno in po ceni preskrbe. Pošiljate po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska,
večje pa tudi proti povzetju. — Če se denar vnaprej pošlje (najboljše po poštnej nakaznici),
je poštnina dosti nižja, nego pri pošiljatih s povzetjem. 226 (6-6)

joče sredstvo, oživlja in krepiča želodec,
ter pospešuje prebavljenje. Stekl. 22 kr.,
dvanaest stekl. gld. 2-—

J. Pser-
hoferjev **balzam za rane** stekl. 50 kr.

Tannochinin-pomada J. Pser-
hoferjeva, najboljšje sredstvo za rast las, lonček 2 gl.

Zdravilni obliž za rane
pok. prof. Steudela, lonček 50 kr., s poš-
tine prosto pošiljati vred 75 kr.

Univerzalna čistilna sol
A. W. Bulricha, domače sredstvo proti
slabemu prebavljanju. Zavoj gld. 1-—

HERBABNY-jev

podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup.

Ta 28 let z največjim uspehom rabljeni prani sirup
raztaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót,
daje slast do jedi, pospešuje prebavljenje in redi-
nost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko
si prisvajajoči obliki, je jako koristno za naraščanje krvi,
razstopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa po-
sežno pri slabotnih otrocih pospešujejo naraščanje
kostij. 725 20-15

Cena steklenici je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr.
več za zavijanje. (Polsteklenici ni.)

Prosimo, da se vedno
izrecno zahteva Herbabny-jev
apneno-železni sirup. Kot
znak izvora se nahaja v steklu in
na zamačku ime „Herbabny“
vtisnjeno z vzvišenimi črtami in
nosi vsaka steklenica poleg stoječo
uradno registrov. varstveno
znamko, na katera znamenja naj
se blagovoli paziti.

239 7 Osrednje skladišče:

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VII/1, Kaiserstrasse 73 in 75.

V zalogi skore v vseh lekarnah na Dunaju in v kronevinah.

Električna razsvetljava.

Otvoritev gostilne.

Slavnemu občinstvu se uljudno naznanja, da se
je otvorila z dnem 27. marca 1905 l. v hiši
Sv. Petra cesta št. 16, nova gostilna
pod trdko

Šarceva gostilna.

Točijo se izvrstna, pristna, naravna
vina ter vlečeno Koslerjevo cesarsko pivo.
Z uljudnim spoštovanjem se priporoča

trdka Šaro

296 1-1

v Ljubljani.

Električna razsvetljava.

Zarezano strešno opeko

(Strangalz-Dachziegel)

prešano opeko za zid in navadno
opeko za zid ponujata po znatno nižji ceni

Knez & Supančič 294 8-1

tovarna za opeko v Ljubljani.

Da se preprečijo vse prevare, imam odsej to oblastveno registr. varstveno znamko.

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica)

dobavlja na debelo in na drobno samo oblastveno koncesijonirana in trgovinskosodno protokolirana

tovarna balsama

lekarnarja

A. Thierry-ja

v Pregradi pri Rogatcu.

Pristen samo s to trg. sodno

registrovano zeleno varstveno znamko.

Celotna priprava mojega balzama stoji pod zak. 109 (24-4) nitim varstvom vzorcev.

Najstarejše, najpreizkušenejše, najcenejše in najreelnejše ljudsko domače zdravilo za prsne in pljučne boli, kašelj, izmečke, krč v želodcu, manjkanje slasti, slab okus, slabo dišečo sapo, kolcanje, zgago, vetrove, zaprtost telesa itd., za notranjo in zunanjo porabo proti zobobolu, gnitju v ustih, ozeblini, opeklini itd.

Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom: Tovarna balzama lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Cena franko za vsako poštno postajo Avstro-Ogerske je z zabojem vred:

12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone,
60 30 13 kron.

V Bosno in Hercegovino 30 novč. več.

Ponarejalce in posnemalce, kakor tudi prodajalce takih falsifikatov bodem na podlagi zakona za varstvo znamk strogo preganjal sodnim potom.

Lekarna **Jedino pristno**
angelja varuha **Centifolijsko mazilo**

(balzamsko mazilo iz rože centifolia).

Najkrepkejšje vlažno mazilo sedanjosti. Velike antiseptične vrednosti. Posebno vnetji nasprotnega učinka. Pri vseh še tako starih zunanjih bolih, škodah in ranah gotov uspeh. — vsaj najmanj zboljšanje in olajšanje bolečin proizvodnje.

A. Thierry-ja
v Pregradi.

Manj nego dve škalljici se ne razpošiljati; razpošilja se jedino le proti poprejšnjemu nakazu ali proti povzetju zneska. Cena s poštnino, voznim listom in zabojem itd. na 2 lončka 3 krone 40 vin.

Svarim pred nakupovanjem neučinkujočih ponarejanj in prošim natanko na to paziti, da je na vsakem lončku vžgana zgornja varstvena znamka in firma „Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada“. Vsak lonček mora biti zavrt v navodilo za uporabo, katero ima to varstveno znamko. — Ponarejalce in posnemalce mojega jedino pristnega centifolijskega mazila bodem na podlagi zakona za varstvo znamk strogo preganjal; isto tako prodajalce falsifikatov. Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom: Lekarna angelja varuha in tovarna balzama A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Razpošilja se brezizjemno le proti poprejšnjemu nakazu ali proti povzetju zneska.

Marijacetljski grenčec

(v trgovini popolnoma prost, sme ga torej prodajati vsak trgovec. Razprodajalec dobé najvišji popust. Plakati v vseh jezikih za reklamo se dobé zastoj)

Okrepčujoč, okusen, poživljajoč, osvježujoč, v dijetetičnem oziru blagodejen je

Želodčni liker najfinnejšega

vonja (aroma) in najboljšega ukusa, ne zoperno grenek, marveč prijetno pogreni. — Srečno izbrana sestava izredno dobrih, čistih zelišč, najvestnejša priprava z najboljšo podstavo alkohola omogoči prirejanje najizvrstnejšega želodčnega grenčca, kateri krepi želodec in je potrjen po številnih zahvalah. — Steklenica 20 kr., 6 stekl. 1 gld., 12 stekl. samo 3 gld. — Dobiva se v vseh prodajalnicah, toda pri nakupovanju: **Pozor!** Pristen in pravi ima varstveno znamko **Marijino Celje**, katere je oblastveno vknjižena. Glavna zaloga:

Lekarna Trnó c. 27, Ljubljana, Kranjsko,

katera razpošilja — da se občinstvo seznaní s pravim, pristnim blagom — najmanj 6 steklenic z obratno pošto po vseh delih sveta 191 24-21

Poročilo

lekarne pri zlatem orlu

I. Svobode naslednika

v Ljubljani, poleg čevljarskega mosta.

Vašed letošnje nizke cene ribje masti znižal sem pristnemu ribjemu olju ceno tako, da originalna steklenica, koja je veljala doslej 50 kr., velja odsej **samo 35 kr.**

Geniki, obsežajoči vsa ljudska domača zdravilna sredstva in homeopatična zdravila, kirurški obvezila in zdravila za živino itd. razpošiljajo se na željo vsepovsod zastoj in franko.

Odpošilja se točno in pripravlja vestno.

Mr. Ph. Mardetschlaeger,

289 2

lekarnar in kemik.

Sidro

Liniment. Capsici compos.

231 11 iz lekarne Richter-jeve v Pragi

priznano izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobiti posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 707 39-27

Richter-jev liniment s sidrom

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah s znano varstveno marko „sidro“ kot pristne.

Richter-jeva lekarna

pri zlatem levu v Pragi.

